

VILÁGOS SÁG

II. ÉVFOLYAM

A ROMÁNIAI MAGYAR NÉPLAPJA

140. SZÁM

A kisiparos mesterek országos kongresszusán Luka László és Gheorghiu-Dej

összefogásra szólítottak fel minden termelő erőt az üzérkedés ellen

BUKAREST, június 15. A kisiparosság valóságos seregszemléjének jellegét öltötte az ország haladószerű mesterembereinek első szabad találkozója, a kisiparosság széleskörű szervezkedését kialakító kongresszus, amely most nyílt meg Bukarestben.

A kongresszuson résztvett Luka László, az ODA főtitkára és Gheorghiu-Dej közlekedésügyi miniszter is, valamint felvonult a bolgár kisiparos mesterek küldöttsége, élén Stereff szövetségi elnökkel.

A kisiparos mesterek országos szervező bizottságának elnökévé Rădulescu Barbut választották, aki megnyitó beszédében hangoztatta, hogy a mesteremberek harca közös a Groza Péter kormánya köré tömörült haladó szellemű erők harcával.

A bolgár küldöttség elnöke szólott ezután. Ismertette a bolgár kisiparos mesterek szövetségének harcossultját. Stereff elnök azt a reményét fejezte ki, a Duna megszűnik gát és akadály lenni a két nép között s a két ország dolgozói erős hitet építenek ki ezen a közös sorsfolyón.

Nagyszerű távlatok nyílnak

Gogoff bolgár kiküldött közölte, hogy Bulgáriában a felszabadítás óta 360 termelési szövetkezet alakult és örvedetesen szaporodnak az elosztó szövetkezetek is. A bolgár mesteremberek szövetkezeti szervező mozgalma nagyszerű távlatokat nyit a kollektív fejlődés és jólét megteremtésére, s egyszersmind kiküszöböli az osztályellentéteket is a munkaadó és az alkalmazott között.

Az erdélyi mesteremberek nevében Schwartz-Lajos szólott, hangoztatván, hogy ezen a munkaterületen is testvérkezet kell nyújtani és szilárdan össze kell fogni Groza Péter demokratikus kormányának támogatására.

Bădăceanu közmunkaügyi miniszter örömmel üdvözölte a kongresszust, amely nagy tömegeivel bekapcsolódik a dolgozók népi mozgalmaiba.

Ezután Luka László emelkedett szólásra. Visszapillantást vetett azokra az aljas törekvésekre, melyek a kétkézi dolgozók munkaterületén éket akartak verni a dolgozó munkaadó és a dolgozó munkás közé.

A henyé haszonélvezők — mondta a többi között — a németekkel cimborálva megfosztották az országot elsődrendű nyersanyagaitól, szétzilálták gazdasági életünket s leszegényítették az országot, a népet, a mesterembereket. Ezek a bomlasztó haszonélvezők még nem tündek el véglegesen. Itt is, ott is jelen vannak még és megkísérlik gazdasági szabotálással dönteni nyomoruságba a nagy néptömegeket. Meg kell semmisíteni ezeket a szabotálókat a kormány indította nagy gazdasági kampány keretében. E téren nagy feladat vár a kisiparosokra. A mesteremberek szakszervezeti tömörülésekkel, szövetkezeti szervezkedéssel jelentős erőre lehetnek szert és tevékeny részt vállalhatnak az ország újépítésében.

Természetesen — mondotta a továbbiakban Luka László — bizonyos „urak” nem látják szívesen a munkások, a kisiparosok és a földművesek szervezkedését, mint ahogyan nem látják jószemmel azt sem, hogy Románia megszűnt zsendár lenni a Szovjetunió határain, hiszen a néptömegeknek ez az állandó szervezkedése a demokratikus erők folytonos gyarapodását és nagy tömörülését jelenti. A kisiparosok végre megtalálták a helyes utat. Nemzetiségre, nemre és fajra való különbség nélkül kiépítik szakszervezeti életüket és szétfórhatatlan egységet alkotnak a szervezett munkássággal, az értelmiségiekkel és a földművesekkel a nagy szociális haladás útján.

— Közös erővel kell küzdenünk

azok ellen, akik ismét gazdasági katasztrófába akarják taszítani az országot. Erőteljesen gátat kell vetni az üzérkedés, az áremelkedés, a kiszípolozó törekvések folyamata elé. Az üzérkedők arra ösztönözték a kisiparosokat, hogy fekete árakon vásároljanak nyersanyagokat és fekete áron adják tovább a kész árut is. Ezek az üzelmek élesen ellenkeznek a kisiparosság érdekeivel. Mindenki tudja, hogy a kiskereskedő és a kisiparos számára a nyereség csak látszatnyereséget jelent, mert a nagy hasznot a spekuláns vágja zsebre.

Egyedül a szövetkezés útja jelent menekvést

— Az ország újabb infláció szélére sodródik — hangsúlyozta Luka László — a pénz teljesen elértéktelenedik s a kisiparosnak nem jut majd ki más, mint a szegénység, az éhség és családjának szétszórátása, ha munkás, kisiparos és kiskereskedő, a termelő munka valamennyi embere nem fog össze becsületesen a spekuláció letörésére. Senki se várja a másiktól a kezdeményezést. A kisiparosok a multban egyéni harcokat folytattak s csak eszközök voltak, akár a földművesek azoknak a pártoknak a kezében, melyek a nagytőkét szolgálták. Álljon önök előtt a bolgár mesteremberek példája, akik termelő szövetkezetekbe tömörülnek, anyagelosztó szövetkezeteket alakítanak s ezeken keresztül az árak olcsóbbodását és az életszínvonal javítását teszik lehetővé az egész néptömeg, az

A nép előre fordítsa tekintetét!

— A Szovjetunió politikai vezetői, a szovjet gazdasági szakemberek és a tudományos tényezők ismerik teljesítőképeségeinket s nagy rokonszenvvel fordulnak felénk. Ez a tény nagymértékben megkönnyítette Groza Péter kormányának e rendkívül kedvező feltételű egyezménynek a megkötésére irányuló munkáját. Ez az egyezmény gyakorlati végrehajtásában súlyos csapást mér a fekete piacra és halálos csapással sújt mind azokra, akik megkísérlik a gazdasági tönk szélére sodorni országunkat.

Ezek az elemek még elég erősek, különösen külföldi gazdasági és politikai kapcsolataik és tapasztalataik révén. Ezek megkísérlik nem csak a hamis hírverést, nemcsak a hazug állítást, hanem azt is, hogy népiünk tekintetét visszafordítsák, mindig csak vissza, nehogy előre lépjen és tovább haladjon előre, mindig csak előre. (Percekig tartó viharos taps. Kiáltások.) Ezek a kormány kebelében itt-ott felmerülő éppen a gazdasági kérdések megoldásával kapcsolatos nézeteltérésekre

egész dolgozó társadalom javára. Egyedül a szövetkezés útja vezethet a kisiparosság megmentéséhez.

A kongresszuson felszólt Gheorghiu-Dej közlekedésügyi miniszter is, akit — miként Luka Lászlót — óriási lelkesedéssel és tapsviharral üdvözölt a termelő zsufoltság betöltő közönség. A miniszter bevezető szavaiban rámutatott a március 6-ig kormányon volt reakció szétverésének jelentőségére, mely a népi erők győzelme volt, majd ismertette a háromhónapi megfeszített kormány munka eredményeit, különösen kiemelve ezek közül a Meszkóval létrejött kereskedelmi és gazdasági egyezmény jelentőségét.

— Ez az egyezmény — mondotta a többi között Gheorghiu-Dej — valamennyi termelő erőt egyformán munkába állít. A gazdasági egyezmény az összes munkakategóriák részére lehetőséget nyújt a termelés fokozására s természeti kincseinknek feltárására és az egész ország és az egész nép javára történő értékesítésére.

Gazdasági kapcsolataink történetében — hangsúlyozta a miniszter — első eset, hogy a mi kis államunk, ez az országozska, alig lábolyván ki a háborúból, máris ilyen nagyjelentőségű gazdasági egyezményt hozhatott létre. Büszkének lehetünk arra, hogy az elsők vagyunk azok között az országok között, akik mindjárt a háború befejezése után ilyen egyezmények megkötésével keresik az újépítés útját.

számítgatnak s számításba veszik a nagy szövetségeseink között esetleg felmerülő ellentéteket is. Nos, ezek az illúziók végül is végzetessé válnak táplálók számára, mert a dolgozó néptömegek nem számítgatásokra építik jövőjüket, hanem a nyers valóságokra. A népnek ezt a lendületet erejét képviselői a széles alapokra helyezett demokratikus kormány is, és a nép és kormánya majd a valóságra ébreszti ezeket a boldog mesterkedőket is. (Hosszas taps. Leles kiáltások.)

Szólt a miniszter végül azokhoz is, akik még együttérznek Maniuval és Brătianuval. Hangsúlyozta, hogy ezek a reakcióra és az antiszociális bűnökre uszítottak s escelekedtek éppoly súlyosak, mint az országot szerencsétlenségbe döntő Antonescué voltak.

Beszédét a kisiparosokhoz intézett buzdító szavakkal fejezte be és a szövetkezeti mozgalom jelentőségét hangsúlyozta a szervezési feladatok megjelölésénél.

NYILT LEVÉL

V. L. VÁROSI TISZTVISELŐHÖZ ÉS A HOZZÁ HASONLÓAN GONDOLKOZÓKHOZ

Asszonyom, ne haragudjék, hogy neve kezdőbetűit és az Ön esetét felhasználom egy olyan témának a megvilágításához, amely sajnos, igen befeszkelte magát az egyszerű, sokszor egészen jóindulatu emberek koponyájába is.

A probléma, amelyet Ön ekként fejezett ki, hogy „Hitler csak félmunkát végzett”, nem elszigetelt, s minden bizonnal nem is az Ön agyának szüleménye! Ez a fasizmus, a hitlerizmus hagyatéka, amely ott kavargó igen sok polgár gondolkodásában.

Mi a magyarázata ennek? Egyrészt az, hogy a kispolgár a politikai kérdések nagy tömegét nem átfogóan egészében vizsgálja, hanem részleteket, s töredékeket figyel meg csupán, s ezen át általánosít. Másrészt a fasizmus évtizedes propagandájának következménye, amely úgy felszivódott akarva és akarátlanul sokaknak a koponyájába, miként a folyadék az itatásba.

On és társai nem a fasizmus pusztításának tartják a mai súlyos állapotokat, a nincstelenséget, az üres kamrát és a kenyérhiányt. Bőrükön érzik a spekulációval és az áruhiánnyal mindenütt fellépő lelketlen üzérkedők fosztogatását, és ha látnak is minden okozatot, épp az okot magyarázzák hamisan.

On és társai

visszatérnek a körnek arra a pontjára, ahonnan a fasizma propaganda elindult s ennek megfelelően minden társadalmi probléma és nincstelenség okozójának ma is éppen úgy, mint a fasizmus virágzó korszakában, azt az egy-két lucat spekulációval és üzérkedéssel foglalkozó zsidót tekintik, holott a spekuláció és üzérkedés csak folyománya annak, amit a fasizmus produkált, milliókat pusztító, gyárakat, üzemeket, közlekedési eszközöket és áruraktárakat felperzselő háborúja révén. On nem gondolkozott, mielőtt ezt az unalomig csépett felfogást ebben a formájában — hogy „Hitler csak félmunkát végzett” — kifejezésre juttatta, mert ha gondolkozott volna, rájön arra, hogy spekuláció, árdragítás és az árak rohamos emelkedése 1944 május és október között létezett, amikor pedig megvolt az a bizonyos „zsidómentes haza”. Nos, akkor sem láttunk több türelmességet és kevesebb kapzsiságot, tehát nyilvánvaló, hogy a spekuláció nemcsak velejárója az áruhiánynak, de azt minden nép fia üzi, mihelyt a tiltott kereskedelmet és a spekuláció módszereit nem veti meg, tehát nem kevésbé spekuláns, árdragító és vámszedője a nyomoruságnak.

Asszonyom, ha Ön a mai állapotokkal nincs megelégedve, akkor csatlakozzék azok soraihoz, akik a fasizmus legyőzött hadának legyőzése után hadat üzentek a nincstelenségnek, s éjt nappal egybetéve harcolnak a drágaság, a nyomor, áruzsora ellen azzal az egyetlen módszerrel, hogy munkájukkal szaporítják a közszükségleti cikkek mennyiségét. Ezek nem azt mondják, hogy Hitler félmunkát végzett. Nem! Ezek tudják, hogy Hitler és a hitlerizmus egész munkát végzett, elpusztította Európa országainak nemcsak dolgozó népmillióit, de gyárakat, közle-

